

da sami, vlastitim snagama i voljom izrade dijapozitive i dijafilmove za upotrebu u nastavi, što dokazuje da su mnogi kandidati pokazali ne samo zainteresiranost nego i volju za samostalnim radom i za tehničkom dotjeranošću i maštovitosti materijala. Osim toga, mnogi su se kandidati u razradi materijala upoznali i s tehnikom rukovođenja aparatima kojima se koristimo u nastavi stranih jezika, te su na taj način stekli još potpunije i zaokruženije znanje koje je potrebno suradniku u nastavi.

U mnogim slučajevima kandidati su iskušali izrađene materijale na nastavnom satu uz pomoć nastavnika-voditelja zadatka. Ako nije bilo vremena za praktičan rad s materijalima na nastavi zbog približavanja kraja školske godine, kandidati su u zadatku smo na teoretski način opisali kako bi se određeni materijal mogao iskoristiti u nastavi.

U usmenom dijelu ispita kandidati su opisivali kada i gdje su izrađivali materijale te obrazlagali pedagoške i psihološke razloge za njihovu primjenu. U tom dijelu zadatka, pri opisu pojedinih vježbi ili primjeni nastavnih materijala u razredu, služili su se stranim jezikom i pokazali u kojoj mjeri njime vladaju.

Najzad moramo zaključiti da su naša iskustva nakon prve godine ovako oblikovanog završnog ispita vrlo uspješna, jer su kandidati pokazali ne samo velik interes nego i ozbiljnost i zrelost pri izradi praktičnog zadatka.

Mira Klepač

ZAVRŠNI ISPIT UČENIKA KOJI SU ODABRALI USMJERENJE INOKORESPONDENTA

Konkretne pripreme za završni ispit počele su u prosincu 1978. godine, tj. već nakon prvih razgovora o njihovoj organizaciji. Pripreme su bile provedene tako da su učenici mogli uočiti od kojih će se elemenata poslovnog dopisivanja sastojati završni ispit na stranom jeziku. To su sve vrste poslovnih pisama i drugih dokumenata koji čine korespondenciju sa stranim tržištem, a koji su predviđeni nastavnim programom za to usmjerenje.

U toku priprema trebalo je da učenici u grupama prorade na engleskom jeziku jedan "proizvod" (koji su sami birali) od njegova pojavljivanja i plasiranja na tržištu, ponuda, narudžbi, ugovora sve do načina njegova plaćanja. Na taj su način učenici spoznali proces kojim prolazi jedan proizvod na putu od proizvođača do kupca, a svladali su i najbitnije elemente dopisivanja na stranom jeziku, koji su dio toga procesa.

Dogovoreno je bilo da će učenici u svojem završnom radu obraditi jedan takav proces na materinskom jeziku, ali će svu korespondenciju koja taj proces prati obraditi na engleskom jeziku.

"Proizvodi" koje su obrađivali bili su različiti, što je ovisilo o djelatnosti organizacija udruženog rada u kojima su provodili svoju stručnu praksu: npr. Uvoz lješnjaka iz Italije (PPK, Zagreb), Otkup deviza — plaćanje devizama (Zagrebačka banka), Organizacija smještaja sudionika evropskog omladinskog vaterpolo natjecanja (Intercontinental), Uvoz pamuka iz istočne Afrike (Textil — impex), Diners-Club kartica (Diners-Club, Zagreb) itd.

Učenici su u okviru svojih tema trebali predložiti koja poslovna pisma ili dokumente žele uvrstiti u svoj rad. S takvim prijedlozima i s prethodnim opisom svojega "proizvoda" bili su dužni barem jedamput doći na konzultacije s nastavnikom stranoga jezika, koje su bile organizirane svaki tjedan već za vrijeme trajanja stručne prakse, a i poslije sve do početka završnog ispita. Nastavnik je saslušao prijedlog, dao eventualne sugestije, predložio promjene, uputio na greške i prihvatio plan.

Interesantno je ovdje napomenuti da od 26 učenika 6 učenika uopće nije došlo na konzultacije; jedino ti učenici nisu potpuno zadovoljili na završnom ispitu. Ocjena im je bila snižena, jer je ocjena završnog rada u pravilu bila u tom slučaju niža od usmene ocjene. Učenici nisu time bili kažnjeni zbog toga što nisu došli na obavezne konzultacije, već zato što bez njih nisu izvršili zadatak onako kako je trebalo (npr. poslovnim pismima na engleskom jeziku uopće nije prethodio opis procesa jednoga "proizvoda", nego su im pisma jednostavno bila dodatak koji se ni na što nije nadovezivao, niti je iza njega išta slijedilo).

Svi su ostali učenici na završnom ispitu potpuno zadovoljili.

Usmeni dio završnog ispita na stranom jeziku sastojao se od razgovora o tome kakva su njihova iskustva u vezi sa stručnom praksom, što misle o zanimanju inokorespondenta, kakve su poslove obavljali u organizacijama udruženog rada, a neka su pitanja bila u direktnoj vezi s pismima i drugim dokumentima što su bili priloženi završnom radu na engleskom jeziku, ukoliko je nastavnik smatrao da su potrebna neka dodatna objašnjenja.

Mislim da su učenici u pravu kad su rekli da je završni ispit bio zanimljiv, da su učili zajedno s nastavnikom i da su mnogo naučili. Bilo je to zaista jedno veliko iskustvo, iskustvo koje je uputilo na neke teškoće koje će se već u idućoj školskoj godini moći svladati, što će pridonijeti još boljem provođenju završnih ispita u idućim godinama.

* * *

Vida Nikpalj

RAZVIJANJE GOVORNIH SPOSOBNOSTI U SIMULIRANIM SITUACIJAMA S UČENICIMA ČETVRTOGA I PETOGA RAZREDA OSNOVNE ŠKOLE

Učenik stranog jezika, bez obzira na dob, treba već od početka upotrebljavati standardni jezik, tj. onaj jezik kojim se u određenoj zemlji ljudi služe u običnim, životnim situacijama. To je i krajnji cilj učenja stranog jezika. Zbog toga nastavnik stranog jezika traži načina kako da simulira situacije koje bi barem približno dočarale one iz stvarnoga života. Poznato je da uspjeh ne može izostati ako su učenici svjesni važnosti učenja stranog jezika, ako su motivirani, ako taj jezik vole. S druge strane, nastavnik upoznaje preokupacije, interese i želje učenika, pa u skladu s tim bira materijal i planira svoj rad.

U Osnovnoj školi "Milan Špalj" u Zagrebu većina učenika počinje učiti strani jezik u četvrtom razredu, otprilike u desetoj godini života. To je početna, oralna faza učenja. Slikovnica za početnike (B. Brozović — O.